1 november 2026

Samhällsansvar | Kommunitetsansvar

Månadsbrevet består i vår kommunitet alltid av den predikan som hölls under Pilgrims höstmöte. Det inföll förra helgen och vi gläds än en gång över vilken viktig mötesplats höstmötet blivit för så många. Många återvänder och många har hittat till höstmötet för första gången. Nästa år möts vi igen. Alltid helgen före Allhelgona, och högst troligt i Linköping, ”så länge Herren dröjer och vi får leva.”

PREDIKAN JONAS EVEBORN

Tjugoförsta söndagen efter trefaldighet
Tema: *Samhällsansvar*

> Matteusevangeliet 12:15-21
> Jesus fick veta det och drog sig undan därifrån. Många följde med honom, och han botade alla och förbjöd dem strängt att avslöja vem han var, för att det som sagts genom profeten Jesaja skulle uppfyllas: Detta är min tjänare som jag har utvalt, den som jag älskar och som min själ har sin glädje i. Jag skall låta min ande komma över honom, och han skall förkunna rätten för folken. Han skall inte träta och ropa, och ingen skall höra hans röst på gatorna. Han skall inte bryta av det knäckta strået eller släcka den tynande lågan, utan han skall en dag föra rätten till seger. Och hans namn skall ge folken hopp.

Vad innebär det att vara en stark ledare?

Är det att vara som ett strå av stål som aldrig låter sig knäckas?
En vinnare som håller sin linje oavsett vad, och aldrig tycks finna några anledningar till att vare sig be om tillåtelse eller förlåtelse?

Förra veckan kommenterade Zelenskyj sin amerikanska presidentkollega i Financial Times efter att han konstaterat att Trump tycks ha en instinktiv dragning till autokrater:

> – Han talar öppet och högljutt om att han älskar sådana människor och respekterar dem. Faktumet att de kan vara ledare i 20, 30, 40 år betyder enligt honom att de är väldigt starka.

En sådan ledare har svårt att stämma in en av bönerna från den gångna söndagens tema: *Att leva tillsammans*:

> O, Gud, Du som förökar de maktlösas styrka, hjälp oss att i tro hålla fast vid Jesus Kristus, så att vi får del i den kraft som fullkomnas i svaghet.

Samtidigt, vem av oss har inte en instinktiv dragning till att sätta vårt hopp till någon som ger enkla och tydliga svar på svåra frågor och själva erbjuder sig att stå för lösningen. Åtminstone verkar de som utformar valaffischer vara övertygade om att det är så.

Vad är det Jesus just har fått veta när vi kommer in i dagens evangelietext? Vår läsning inleddes ju, med att Jesus just dragit sig undan på grund av det. Den här gången verkar det som att han inte gjort det enbart för att vara ensam med Gud i bön. I versen innan läser vi:

”Fariseerna gick då ut och överlade om hur de skulle röja Jesus ur vägen.”

Vilka blir vi när vi är hotade? När pressen ökar och marginalerna krymper? När vi upplever oss misstolkade och i behov av att försvara oss.

Den som verkar lida allra minst av Messiaskomplex genom historien är Jesus själv. Han vill inte att de tecken och under han utför skall basuneras ut. Varför inte då?

Matteus kopplar här samman Jesu identitet och uppdrag med ”Herrens tjänare”, och senare också ”Den lidande tjänaren” som Jesaja skriver om.

Samma ord har hörts från himlen när Johannes döper Jesus i Jordanfloden.

”Detta är min älskade son, han är min utvalde.”

Omedelbart efter dopet prövas Jesus i öknen, och djävulen gör allt för att locka fram en stark andlig ledare ur Jesus.

En som omedelbart kan komma med en relevant lösning genom att göra stenar till bröd.
En som kan skina i strålkastarljuset genom att låta änglar fånga honom när han kastar sig ut från tempelmuren och som redan där och då erbjuds all makt – men på ett villkor…att han faller ner och tillber honom som kallas *splittraren* och *anklagaren*.

Djävulen vill inte att Jesus skall förbli i det mänskliga livets begränsningar och lida nederlaget – det som ser ut som en förlust, men som innebär att han med döden nedtrampar döden.

Jesus segrar när han – genom att förenas med svagheten och utsattheten – älskar världen tillbaka till Gud.

”Hans namn skall ge folken hopp”! profeterar Jesaja:

Om inte evangelium är ett glädjebudskap för alla folk utan bara några få, verkar vi ha missat målet.

Alla människor är skapade till Guds avbild och är högt älskade. Det måste de få veta, av kyrkan…om nödvändigt med ord…

Bör en kristen ta ett samhällsansvar?

Vi kan inte nog betona den olyckliga uppdelningen av världen som om det fanns en andlig del och en världslig. Man kan inte tala om sitt ”kristna” liv och samhällsansvar som något skilt från övrigt liv. Tron är inget vi placerar som lite strössel på toppen av våra liv när allt annat fallit på plats.

Värt att notera vid vårt ekumeniska höstmöte är att ordet *ekumenik* har som ursprunglig betydelse, att det rör ”hela den bebodda världen”.
Ett gemensamt hus.
Ett hem.

Ekonomi har för övrigt samma rot i ett hushåll.

Våra städer och byar är gemensamma hem där alla goda krafter samverkar för människors bästa. När vi utmanar makten, och det bör vi göra, ofta, gör vi det som boende i samma hus.

Kyrkan har till uppgift att igenkänna Kristus långt utanför sina egna bokstavliga och imaginära väggar.

En närgången uppfordrande fråga som vi – så ofta vi orkar – bör ställa oss utifrån kyrkans samhällsansvar:

Vem skulle protestera om vår kyrka lades ner? Bommades igen.

Gud tycks ha en särskild förkärlek för att samarbeta med människan. Från skapelsens morgon när Gud andas in liv i jordmänniskan och förundrad lyssnar till vilka namn hon kommer att ge djuren Gud skapat - till att Jesus andas på de enkla förvirrade lärjungarna och de tar emot helig Ande.

När mänskligheten befunnit sig i ledarskapskriser slår det alltid med dubbel kraft. När de bäst lämpade själva duckar, eller tvingas att ducka, ansvaret blir det en alltför ensidig uppställning. Kvar står de som måste vara ledare. För sin egen skull. Maktmänniskorna och de som inte får nog av andras bekräftelse.

Vi är i innerligt behov av att fler, alldeles vanliga, enkla människor förstår att de – i gemenskap med den treenige Guden kan förmedla Guds kärlek.

Vad säger oss då den mångtusenåriga bildningen från Jesaja. Kanske inte så mycket om ”new public management”, styrning och församlingsinstruktioner, men detta säger den:

Låt dig dagligen ledas av Anden.
Förkunna rätten för alla.
Du behöver inte träta och ropa.
Bryt inte ner den som är knäckt och släck inte den tynande glöden.
Blås på den!
Var uthålliga.
Var fullt ut levande.
Sluta aldrig att tro på att det rätta skall segra.
Det finns ett namn som ger oss hopp…
En mycket god följeslagare på den vandringen är att åkalla Jesu namn i den bön som rymmer allt:

Herre Jesus Kristus Guds Son, förbarma dig över oss.
Herre Jesus Kristus Guds Son, förbarma dig över oss.
Herre Jesus Kristus Guds Son, förbarma dig över oss.

***

Biskop Biörn Fjärstedt 90 år

Den 29 oktober fyllde biskop Biörn 90 år och vi kommer som kommunitet uppvakta Biörn genom ett besök i hans hem måndagen den 2 november.

Vi är mycket tacksamma över att biskop Biörn var beredd att bära rollen som kommunitetens allra förste visitator, ur episkopal tradition. Han gav oss välbehövligt stöd, riktning och uppmuntran under våra mest formativa år.

Genom troget deltagande vid Generalkapitel och andra arrangemang blev rollen biskop Biörn bar så mycket mer än formell. Han blev en andlig fader och vän.

Biskop Biörns stora kärlek till kyrkan, liturgin och Guds ord har inspirerat oss på djupet.

Vi riktar hjärtliga gratulationer till biskop Biörn och försäkrar honom om våra fortsatta förböner så som vi vet att han också ber för oss.

*

Uppföljning årsmötet

Under sommarens årsmöte förde vi ett uppriktigt och inspirerande samtal – som inte saknade allvar – gällande Ekumeniska kommunitetens ekonomi. Vi ser med glädje att vi växer och fördjupas på många områden, samtidigt behöver vi ta på allvar de ekonomiska realiteter det innebär att gestalta det innehåll som vi tillhandahåller varandra och andra.

Vi är måna om att inbjudan till kommunitetens liv och verksamheter skall vara tillgängliga för så många som möjligt. Det gör att vi håller nere priserna så mycket det går och uppbär inga medlemsavgifter.

Vi bär ett gemensamt ansvar som medlemmar men anar att det i den stora skaran av vänner till kommuniteten också finns en önskan om att stödja kommunitetens liv och utveckling.

Nedan följer två hälsningar från Patrik Hagman och Björn Hedman som går i linje med samtalen under årsmötet:

Bli månadsgivare!

Vår kommunitet har ingen fastslagen månadsavgift. Men gåvor från medlemmar är vår viktigaste inkomst. Både prenumerationer för Pilgrim och deltagande i möten har stora utgifter, så gåvor står i praktiken för två tredjedelar av de pengar vi får in för att täcka löner och allt det arbete som utförs i kommunitetens ekosystem. Det är alltså i hög grad medlemmarnas och andras gåvor som gör det möjligt för oss att ordna retreater, möten, ge ut podden Reflektoriet och arbeta för andlig fördjupning.

Vi har sedan kommunitetens grundande låtit oss inspireras av så kallad *monastisk gästfrihet* på denna punkt. När du besöker ett kloster betalar du i allmänhet inte en fast avgift, men du förutsätts bidra utgående från dina möjligheter. Ofta anges en rekommenderad nivå anpassad så att om alla besökare ger något, och vissa ger lite mer, går det runt.

För kommunitetens del kunde en sådan rekommendation vara 200-1000 kr i månaden.

De senaste åren har kommuniteten gått med underskott. Det beror till stor del på att vi växer - mer verksamhet, fler medlemmar.

I denna utveckling har gåvogivandet inte riktigt hängt med vilket inte är hållbart i längden. Så vi behöver bli fler som delar detta ansvar! Din månadsgåva går till ett viktigt och uppskattat arbete!

Patrik Hagman
Preses Johannesakademin

Angående Sommarmötet 26

Vänner!
Senaste sommarmötet gav tyvärr ett underskott på ca 30 000 kr. Som representant för gruppen som arbetade med budgeten för mötet vill jag ge en förklaring, och samtidigt vädja om en extra gåva för att täcka underskottet.
När vi prissätter sommarmötet är vår strävan att kalkylera det till självkostnadspris för att inte ekonomin ska bli ett onödigt hinder för deltagande. I vår stävan för detta gjorde vi i år tre missbedömningar:

1) Glädjande nog kom det fler ungdomar 13-18 år än något år tidigare. Den gruppen har vi medvetet subventionerat, men nu blev subventionen totalt sett större än vi räknat med.
2) Slottets offert var otydlig gällande kostnaden för husvagnar och tält vilket vi naturligtvis borde ha observerat och rett ut i förväg.
3) Vi missbedömde antalet medverkande som kommuniteten förstås bjuder på uppehället, även om arvoden hör till undantagen.

Det här är erfarenheter som vi givetvis tar med oss inför prissättningen av nästa års sommarmöte.
Har du möjlighet till en extra gåva märk den med ”Sommarmöte”.
Stort tack på förhand!

Ekonomigruppen genom
Björn Hedman

Längst ned på sidan ekibs.se finns rubriken Gåva till kommuniteten. Där finns all information vi behöver för att ge ett ekonomiskt bidrag.

*

Växa och värna | Fördjupningsdag Stockholm

14 november Essinge kyrka och församlingshem 10.30-18.30

Välkommen till fördjupningsdagen *Växa och värna.*

Tillsammans med Västermalms församling inbjuder EKiBS till en dag präglad av bön, reflektion och andlig fördjupning. Under dagen får vi delta i tideböner, föredrag, *Lectio Divina* och en stilla mässa.

För vägledningar står kommunitetens visitator, biskop Åke Bonnier samt Åsa Molin, teolog, författare och lärare på ALT (Akademi för Ledarskap och Teologi).

Övrig medverkan från präster i församlingen och medlemmar ur Ekumeniska kommuniteten.

Information & anmälan: www.svenskakyrkan.se/vastermalm/kurser

*

Retreater våren 27

Nu är retreatprogrammet komplett för hela den kommande vintern och våren.

Du hittar det som vanligt under egen rubrik på ekibs.se

Efter några års uppehåll vill vi särskilt uppmärksamma er på att vi återigen arrangerar en veckoretreat med personlig vägledning. Den här gången på den mycket vackra Äspögården i södra Sverige.

*

MÄSSOR I REGION BJÄRKA-SÄBY NOVEMBER 2026

5	12.00	Treenighetens kapell Stilla mässa
12	12.00	Treenighetens kapell Stilla mässa
19	12.00	Treenighetens kapell Stilla mässa
19	18.00	Vist kyrka Ökenmässa
26	12.00	Treenighetens kapell Stilla mässa
30	18.00	Treenighetens kapell Vespermässa *Minnesdag - Aposteln Andreas*

Guds frid

